

Situation, man var kommet i ved at sætte det ærede Medlem Hr. Sven ind i Udvalget efter den Stilling, han havde indtaget tidligere, vel vidende, at det ærede Medlem ikke kunde stemme for de 300 Kr. Saa skiftede man om paa Medlemmerne; det kan jo være, det var af andre Grunde, men det var et paafaldende Tilfælde, at det ærede Medlem saa hurtigt maatte forlade det Udvalg, han var kommet ind i.

Jeg maa vedblivende anbefale de af Socialdemokraterne og de Radikale stillede Ændringsforslag, nemlig Ændringsforslagene Nr. 2, 3 og 4, og anbefale at stemme mod Ændringsforslag Nr. 5, fordi vi ikke vil være med til at købe denne Begunstigelse for Købstæderne paa den Betingelse, at Landkommunerne skal straffes derved, at Børnefradraget sættes ned fra 200 til halvdant hundrede Kroner, hvilket vil blive Tilfældet næsten i hver eneste Landkommune.

Korsgaard: Den gamle Regel bekræfter sig, at naar man har en daarlig Sag at forsvare, anvender man mange Ord og mener dermed at have klareret det. Men den nøgne Kendsgerning er dog den, at Socialdemokratiet i dette Ting kunde have gennemført et større Børnefradrag i København og Frederiksberg Kommuner, for saa vidt disse Kommuner gennem et fornuftigt, finansielt Styre havde en saadan Balance, at de finansielt kunde forsvare det, men dette vilde Socialdemokratiet ikke, vistnok ud fra det Synspunkt, at der hvor Socialdemokratiet indenfor dette Omraade havde været i Flertal, der evnede de ikke finansielt at gennemføre Sagen. Jeg tror, man, naar man vil gaa ud i Landet, vil kunne finde ikke saa faa Kommuner, som har socialdemokratisk Flertal, hvor man paa samme Maade ikke evner at fradrage de 300 Kr. For saa vidt vilde der neppe være nogen ganske overordentlig Fare ved at indrømme Kommunerne Ret til dette. Jeg maa altsaa paastaa, at Socialdemokratiet forsømte at stemme for det, som de her siger, de gerne vilde gennemføre, den Gang de kunde gennemføre det. Nu er det besynderligt, at Socialdemokraterne mener at kunne handle saaledes og dog at skulle tages alvorligt, naar de siger, at de virkelig har denne eller hin Kærlighed, hvorimod de udtaler om os Konservative, naar vi ikke akkurat gør det, som Ordføreren for Socialdemokratiet ønsker, at vi er et Parti, der i Virkeligheden intet mener med det, vi siger. Jeg synes, det kunde have været nok saa rart,

om man her, indtil det modsatte kunde bevises, gik ud fra, at Talerne virkelig mente det, de sagde. I denne specielle Sag har imidlertid Kendsgerningerne talt deres Sprog overfor Socialdemokraterne, idet de har vist, at de vilde ikke, da de kunde.

Det ærede Medlem siger, at vi fra vor Side bærer os ganske mærkeligt ad, idet vi for to Aar tilbage ikke gik med til et Børnefradrag af den Størrelse, som den Gang ved vor Hjælp muligvis kunde have været gennemført. Hertil vil jeg gerne sige, at Forholdene for to Aar siden og nu ikke er ganske ens. Vi er nu kommet ind i en saadan Situation, at vistnok ogsaa Socialdemokratiet maa erkende, at de indirekte Skatter maa tages i Brug i høj Grad; og da det nu er en uomtvistelig Kendsgerning, at disse i høj Grad virker paa Familier med Børn, er det naturligt, at man spørger: Hvorledes skal vi da imødegaa denne Byrde, vi her paalægger saadanne Familier? Saa siger vi for vort Vedkommende, og det er utvivlsomt saare fornuftigt: Saa vil vi skattemæssigt set give betydelige Lempelser der, hvor Børnene betyder en stor Udgift for de paagældende. Ud fra det Synspunkt er det, vor Stilling til dette Spørgsmaal maa ses.

Den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg, havde i denne Forbindelse en lille Bemærkning — om den var venskabelig ment, ved jeg ikke, men jeg havde svært ved at opfatte den saadan —, gaende ud paa, at han i Grunden ganske godt kunde forstaa, at Socialdemokraterne skød paa os ud fra det Synspunkt, vi havde haft med Hensyn til Skatteligningen i København og Frederiksberg. Jeg vil deroverfor gerne sige, at den ærede Ordførers Parti gennem det Ændringsforslag, som stilles, jo er gaaet med til en Forhøjelse af Børnefradraget, nemlig fra 200 Kr. til 250 Kr., saa vor Aktion i Spørgsmaalet København - Frederiksberg har ikke været helt forgæves. Man kan sige, at 50 Kr. ikke er saa grumme meget; men da København-Frederiksberg, som det gentagne Gange er sagt, takket være Socialdemokratiets Stilling, er blevet indstillet paa Tallet 300, og da vi, som ogsaa gentagne Gange sagt, maa hævde, at der skal være en vis Mening i Tingene, og at Fradragene skal staa i et nogenlunde rimeligt Forhold til, hvad det koster at have Børn, og da det ganske afgjort koster mere at have Børn i København end i Provinserne, saa synes vi, at vi har gjort Forskellen saa ringe, som den overhovedet